

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: Povrv-268/2025-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja PRO STIL NOVO d.o.o., Varaždin, Pavlinska ulica 5, OIB: 80942562322, kojeg zastupa Maja Tkalčec, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Petrić i partneri d.o.o., Varaždin, Anina 2/III., protiv tuženika TETIDA d.o.o., Sesvete, Ulica zumbula 26, OIB: 04010048422, kojeg zastupa Goran Veljović, odvjetnik u Puli, Dobrilina 9, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 7. listopada 2025. u prisutnosti odvjetnice Tee Čorluka, zamjenice punomoćnice tužitelja i odvjetničke vježbenice Marije Budimir, zamjenice punomoćnika tuženika, dana 24. listopada 2025.

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Jasne Galešić, Vrbovec, Ulica Bubanjska 33, poslovni broj UPP/OS-Ovr-2035/2023 (predmet Općinskog suda u Sesvetama, broj Ovr-16124/2023) od 14. veljače 2024., kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1.873,88 EUR s zateznim kamatama na iznos od:

- 398,17 EUR od 1. siječnja 2021. do isplate,
- 1.475,71 EUR od 1. siječnja 2021. do isplate,

po stopi koja se za razdoblje do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8 postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 8 postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 25,00 EUR s zateznim kamatama od 14. veljače 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za

prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 566,36 EUR, s zateznim kamatama od 24. listopada 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Jasne Galešić, Vrbovec, Ulica Bubanj 33, poslovni broj UPP/OS-Ovr-2035/2023 (predmet Općinskog suda u Sesvetama, broj Ovr-16124/2023) od 14. veljače 2024., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se ovršni prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. Tuženik u prigovoru navodi da osporava utuženo potraživanje po osnovi i visini, da račune temeljem kojih je doneseno rješenje o ovrsi nije nikada zaprimio, da u mu tražbine iz tih računa nepoznate te da je uredno podmirio sva potraživanja koja su nastala iz poslovnog odnosa s tužiteljem.

3. Tužitelj, u očitovanju na prigovor, navodi da su stranke 6. prosinca 2013. sklopile Ugovor o usluzi, temeljem kojeg je tuženik kao naručitelj naručio i koristio usluge tužitelja i to usluge savjetovanja, stručne pomoći pri definiranju projekata za potrebe apliciranja, pisanja projekata, izrade natječajne dokumentacije i sl. Za plaćanje usluga tužitelja da je ugovorena fiksna i varijabilna naknada i to fiksna naknada u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za PDV, ako bi tuženik ugovorio sa klijentom za čiju korist se usluge pružaju naknadu u fiksnom iznosu od 10.000,00 kn ili fiksna naknada u iznosu od 7.500,00 kn uvećano za PDV ako je tuženik ugovorio s klijentom fiksnu naknadu u iznosu od 30.000,00 kn, a ako bi novčana sredstva za koja je podnesena aplikacija i pisan projekt bila u konačnici dodijeljena klijentu, tužitelju da se je plaćala i varijabilna naknada u iznosu od 25% od varijabilne naknade koju je tuženik ugovorio s klijentom. Odredbe Ugovora o usluzi koje uređuju plaćanje naknade da su nekoliko puta mijenjane, a konačno da je ugovoreno da ako tužitelj samostalno vodi projekt da mu u tom slučaju pripada naknada u iznosu od 70% naknade koju je tuženik dogovorio s klijentom, a za pisanje projekata, investicijskih planova i poslovnih planova da mu pripada 45% od fiksne i varijabilne naknade koju je tuženik ugovorio s klijentom, umanjene za troškove plaće Maje Borko i dio plaće drugih suradnika u operativi koji rade na projektu (prema dostavljenim obračunima) te umanjene za 50% troškova najma poslovnog prostora. Fiksni iznos naknade da se je plaćao prilikom prijave na natječaj (za pripremu dokumentacije i prijavu na natječaj), a varijabilni iznos naknade, u određenom postotku u odnosu na vrijednost posla, da se je plaćao nakon što bi projekt bio odobren. Osnivačica i direktorica tužitelja Maja Borko da je bila zaposlena kod tuženika od 20215. i to najprije na 4 sata, a potom na 2 sata, dok bi drugih 2 sata

radila u Udruzi ORIK (Održivi razvoj i konkurentnost) čiji je suosnivač Simon Ferujc, koji je ujedno osnivač i direktor tuženika, dok bi preostalih 4 sata radila kod tužitelja. Stoga da je tuženik od ukupne naknade koja bi pripada tužitelju oduzimao trošak plaće Maje Borko. Temeljem istog ugovora i po istoj pravnoj osnovi, ali za druge projekte, da je već vodio protiv tuženika parnične postupke pred ovim sudom, u kojima da su donesene presude u korist tužitelja, od kojih da je jedna i postala pravomoćna.

4. Tužitelj napominje da je tuženik djelomično podmirio utužene račune, tako da nepodmireni dug po računu R1-200026 iznosi 1.475,71 EUR, a po računu R1-200025 iznosi 398,17 EUR.

5. Račun R1-200025 od 31. prosinca 2020. da se odnosi na naknadu za izradu i koordinaciju projekta "Ulaganje u osnovnu infrastrukturu Poduzetničke zone JUG" Općine Kotoriba za natječaj "Razvoj infrastrukture poduzetničkih zona". S obzirom da je tuženik s Općinom Kotoriba sklopio 11. srpnja 2017. ugovor kojim je ugovorena fiksna naknada u neto iznosu od 50.000,00 kn/6.636,14 EUR te varijabilna naknada u iznosu od 2% od vrijednosti investicije, a odlukom Središnje agencije za financiranje i ugovaranje programa i projekata EU od 18. siječnja 2019. da su Općini Kotoriba dodijeljena bespovratna sredstva u iznosu od 9.100.621,86 kn/1.207.860,09 EUR. Stoga da je tuženim izdao Općini Kotoriba račun 190005-01-01 na iznos od 182.012,44 kn/24.155,60 EUR uvećano za PDV, što da čini 2% iznosa sredstava dodijeljenih toj općini. Kako tužitelju pripada 45% fiksne i varijabilne naknade koju je tuženik ugovorio s tim klijentom, umanjeno za trošak plaće Maje Borko i drugih suradnika u operativi koji su radili na tom projektu te za 50% troškova najma poslovnog prostora, to da mu je pripadalo 81.905,60 kn/10.870,74 EUR uvećano za PDV po osnovi varijabilne naknade, do kojeg iznosa da je tuženik podmirio većinu, a preostalo mu je za podmiriti još 398,17 EUR.

6. Račun R1-200026 da se odnosi na više projekata ukupne vrijednosti 163.000,00 kn uvećano za PDV, navedenih u specifikaciji uz račun, za koje prema Ugovoru o poslovnoj suradnji tužitelju pripada 55.593,75 kn uvećano za PDV, od kojeg je iznos od 15.075,00 kn uvećano za PDV plaćen, a iznos od 44.475,00 kn podmiren višestranom kompenzacijom, stoga da je preostao dug u iznosu od 11.118,75 kn/1.475,71 EUR.

7. U pogledu navoda tuženika da mu nisu poznate tražbine iz utuženih računa, navodi da iz dostavljene e-mail korespondencije proizlazi daje tuženik obavijestio tužitelja (Maju Borko) da je Općina Kotoriba platila račun do kraja pa poziva tužitelja da izradi svoj obračun i dostavi svoj račun. U odnosu na izvadak iz prometa po računu tuženika iz kojeg se vidi da je tuženik 7. lipnja 2019. uplatio tužitelju iznos od 22.500,00 kn, navodi da se radi o uplati izvršenoj prije nego li su utuženi računi uopće izdani te da se ta uplata odnosi na račun tužitelja 190011, dakle, ne na jedan od utuženih računa, iako se je i taj račun odnosio na usluge pružene Općini Kotoriba.

8. Stoga predlaže u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev.

9. Tuženik se na te navode nije očitovao do održavanja pripremnog ročišta, već je tek na tom ročištu, dakle, nakon nastupanja prekluzije za iznošenje novih činjeničnih navoda i dokaznih prijedloga, s obzirom da se radi o sporu male vrijednosti, osporio sve navode iz podneska tužitelja od 8. travnja 2025., uz napomenu da su tužitelj i Maja

Borko dvije različite osobe te da se sva korespondencija koja je dostavljena odnosi na odnos između tuženika i Maje Borko kao njegove zaposlenice, slijedom čega da tužitelj nije dokazao da bi pružio bilo kakve usluge tuženiku.

10. Tijekom dokaznog postupka pročitani su utuženi računu tužitelja R1-200025-1-1 od 31. prosinca 2020. i R1-200026-1-1 od 31. prosinca 2020. (list 8. – 9. spisa), ispis e-mail korespondencije (list 61. – 63. spisa), dopis Središnje agencije za financiranje i ugovaranje programa i projekata Europske unije od 18. siječnja 2019. upućen Općini Kotoriba (list 64. – 70. spisa), neutuženi računi tužitelja izdani tuženiku (list 100. – 103. spisa), račun tuženika ispostavljen Općini Kotoriba (list 105. spisa), specifikacija projekata na koje se odnosi utuženi račun R1-200026-1-1 (list 106. – 107. spisa) i Ugovor o usluzi sklopljen 6. prosinca 2013. između tuženika kao naručitelja i tužitelja kao izvršitelja (list 115. – 117. spisa, dalje u tekstu: Ugovor o usluzi).

11. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., dalje u tekstu: ZPP), zaključeno je da je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu glavne stvari.

12. Predmet spora jest naplata ostatka naknade za pružene usluge pripreme i prijave projekata za ishođenje (su)financiranja tih projekata iz odgovarajućih fondova Europske unije.

13. Među strankama je nesporno da su poslovno surađivale. Sporno je da li je tuženik u cijelosti platio tužitelju naknadu za usluge koje je pružio tijekom te poslovne suradnje.

14. Navodi tužitelja iz očitovanja na prigovor tuženika u bitnom dijelu su potkrijepljeni dostavljenom dokumentacijom.

15. Tako iz Ugovora o usluzi proizlazi da je tuženik bio naručitelj tužiteljevih usluga koje su obuhvaćale stručnu pomoć pri definiranju projekata za potrebe "apliciranja", pisanja projekata i izrade natječajne dokumentacije za krajnje klijente s kojima će u poslovni odnos stupati tuženik te se je tuženik obvezao tužitelju za te usluge plaćati naknadu čija je visina ovisila od visine naknade koju bi tuženik ugovorio s krajnjim klijentom, a dijelila se je na faksnoj naknadu i varijabilnu naknadu, pri čemu se je fiksna naknada plaćala u svakom slučaju, a varijabilna samo ako bi klijent u konačnici temeljem projekta dobio traženo javno financiranje i određivala se je u određenom postotku od tako dobivenog iznosa financiranja (čl. 1., 3. i 6. Ugovora o usluzi).

16. Ugovor o usluzi sklopljen je na neodređeno vrijeme s mogućnošću pisanog otkazivanja (čl. 8. Ugovora).

17. S obzirom da niti jedna stranka ne tvrdi da je Ugovor o usluzi otkazan, očito je isti bio na snazi i u prosincu 2020., kada su izdani utuženi računi.

18. Nadalje, iz dostavljene e-mail korespondencije između Simona Ferjuca, direktora tuženika i Maje Borko, direktorice tužitelja (5. veljače 2014. i 17. ožujka 2014.)

proizlazi da su stranke mijenjale način raspodjele naknade koja se je naplaćivala krajnjem klijentu i iz njih je vidljivo da postoci raspodjele odgovaraju navodima tužitelja, s time da Simon Ferjuc predviđa u budućnosti raspodjelu u omjeru 45% tužitelju ("back office"), a 55% tuženiku ("tetida-prodaja"), dok se kod "studije" predviđa omjer 40% tetida-prodaja (dakle, tuženik), a 60% "back office (dakle, tužitelj).

19. S obzirom da se je radilo o predviđanjima iz 2014., a da se je projekt Općine Kotoriba, na koju se odnosi utuženi račun R1-200025, radio u 2019. i 2020., dok su se projekti na koje se odnosi utuženi račun R1-200026 radili u 2020., očito je da su stranke u konačnici i ugovorile predviđeno povećanje naknade za usluge tužitelja.

20. Utuženi račun R1-200025 odnosi se na Projekt poduzetničke zone Općina Kotoriba – varijabilni dio i iznosi 15.000,00 kn.

21. Iz ostalih dostavljenih računa tužitelja (list 100. – 103. spisa) proizlazi da je to bio posljednji u nizu računa kojeg je tužitelj izdao tuženiku po osnovi varijabilne naknade vezano za taj isti projekt, a njegovi izdavanje 31. prosinca 2019. valja povezati s e-mailom kojeg je direktorici tužitelja Maji Borko poslao direktor tuženika Simon Ferjuc 9. prosinca 2019. u kojem navodi da je "Kotoriba platila račun do kraja" pa da moli za obračun i račun.

22. Očito je da se direktor tuženik u tom e-mailu referira na račun kojeg je tuženik ispostavio Općini Kotoriba na ime varijabilne naknade u ukupnom iznosu od 227.515,55 kn (list 105. spisa).

23. Nema nikakvog smisla da se taj e-mail odnosi na odnos tuženika i Maje Borko kao njegove radnice, s obzirom da radnici ne ispostavljaju poslodavcu račun za svoje usluge, već za svoj rad primaju plaću.

24. Dakle, očito je da se taj e-mail odnosi na odnos tuženika i tužitelja koji je utemeljen na Ugovoru o usluzi.

25. Ugovor o usluzi je po svojoj pravnoj naravi ugovor o djelu, u smislu odredbe čl. 590. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje u tekstu: ZOO), kojim se izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

26. U slučaju spora, tužitelj mora dokazati sklapanje i sadržaj ugovora o djelu te izvršenje djela u kvantitativnom smislu, a tuženik mora dokazati da je izvršeno djelo platio ili da ga nije dužan platiti zbog određenih nedostataka, u kojem slučaju je dužan dokazati postojanje nedostatka, pravovremeno obavješćavanje izvođača o tim nedostacima te omjer u kojem postojeći nedostatak snižava vrijednost izvršenog djela.

27. Tuženik u ovom postupku ne upire ni na kakve nedostatke naručenog djela, a iz činjenice da je pozvao tužitelja izdati posljednji račun (po osnovi varijabilne naknade) za usluge pružene na tada već dovršenom projektu "Ulaganje u osnovnu infrastrukturu Poduzetničke zone JUG" Općine Kotoriba, budući da je projekt bio napisan, dobio traženo javno financiranje, tuženik je izdao račun svom klijentu Općini Kotoriba po

osnovi varijabilne naknade te je taj račun u cijelosti plaćen, sud zaključuje da je tužitelj pružio ugovorene usluge (izvršio naručeno djelo) po tom projektu.

28. Osim toga, tuženik je i platio većinski dio utuženog računa R1-200025, budući da je od iznosa od 15.000,00 kn/1.990,84 EUR preostalo za platiti još samo 398,17 EUR.

29. Stoga je i preostalo potraživanje po tom računu ocijenjeno osnovanim.

30. Na iznos od 398,17 EUR tužitelju pripadaju zatezne kamate od 1. siječnja 2001., kao prvog dana nakon dana dospijeca označenog na tom računu (čl. 29. st. 1. ZOO-a).

31. Zatezne kamate se obračunavaju po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a u dijelu koji se odnosi na potraživanja proizašla iz trgovačkih ugovora.

32. Utuženi račun R1-200026 odnosi se na pružene usluge pisanja projekata prema priloženoj specifikaciji i glasi na iznos od 55.593,75 kn. U toj specifikaciji navodi se 29 različitih naručitelja te se za svakog od njih navodi broj, datum i iznos računa kojeg im je ispostavio tuženik, postotak od istog koji pripada tužitelju, eventualno plaćeni iznos te preostali neplaćeni iznos naknade za pisanje projekata za svakog od tih naručitelja.

33. Uzevši u obzir da su stranke Ugovorom o usluzi ugovorile, između ostalog, da će tužitelj pružati tuženiku upravo usluge pisanja projekata za klijente tuženika, da je za tu vrstu usluga ugovoreno plaćanje naknade u omjeru od 45% od naknade koju bi tuženik obračunao i naplatio klijentu (umanjeno za određene troškove), da tužitelj raspolaže podacima o iznosima računa koje je tuženik ispostavio svakom od pobrojanih naručitelja (klijenata), što je i za očekivati ako se radi o klijentima za koje je projekte pisao upravo tužitelj te uzevši u obzir da je od ukupnog iznosa računa u visini od 55.593,75 kn/7.378,56 EUR, ostalo za platiti još samo 1.475,71 EUR, dakle, da je tuženik podmirio iznos od 5.902,85 EUR, dio novčanom uplatom, a dio putem višestrane kompenzacije, to je zaključeno da je tužitelj pružio tuženiku i usluge na koje se odnosi taj drugi račun te da za iste tužitelju pripada naknada upravo u iznosu kako se to navodi u tom računu.

34. Stoga je i preostalo potraživanje po tom računu ocijenjeno osnovanim.

35. Na iznos od 1.475,71 EUR tužitelju pripadaju zatezne kamate od 1. siječnja 2001., kao prvog dana nakon dana dospijeca označenog na tom računu (čl. 29. st. 1. ZOO-a).

36. Dakle, platni nalog je valjalo održati na snazi u pogledu glavnice i zateznih kamata na istu (čl. 451. st. 3. ZPP-a).

37. S obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio u predmetnoj parnici, pripada mu u cijelosti naknada troškova ovršnog i parničnog postupka, dok je tuženik svoje troškove dužan sam snositi (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

38. Po osnovi troškova ovršnog postupka pripada mu naknada troškova javnog bilježnika u iznosu od 25,00 EUR (čl. 5. i 9. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih

bilježnika u ovršnom postupku /Narodne novine, broj: 9/2021./) s zateznim kamata od dana donošenja rješenja o ovrši do isplate (arg. iz čl. 30. st. 4. Ovršnog zakona /Narodne novine, broj: 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., dalje u tekstu: OZ/).

39. Zatezne kamate na troškove postupka obračunavaju se po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a u dijelu koji se odnosi na izvanugovorna potraživanja.

40. Stoga je platni nalog valjalo održati na snazi i u pogledu troškova ovršnog postupka (čl. 451. st. 3. ZPP-a).

41. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.873,88 EUR i sadržaju postavljenog zahtjeva, tužitelju pripada naknada troškova parničnog postupka za podnesak od 8. travnja 2025. u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 8/1 i Tbr. 46 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 138/2023., 107/2025., dalje u tekstu: OT/), za ročište od 7. listopada 2025. u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 9/1 i Tbr. 46 OT-a) i za sudsku pristojbu za presudu u iznosu od 66,36 EUR (Tbr. 2/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 37/2023./), dakle, ukupno mu pripada 566,36 EUR.

42. Na troškove parničnog postupka tužitelju pripadaju zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a).

43. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 24. listopada 2025.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužitelju po punomoćnici

- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3087e-5a387**

Kontrolni broj: **03433-81910-c77be**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.